

ŠKOLNÍ REVUE

E-mail: skolnirevue@centrum.cz

Web: www.zs.streliceubrna.cz/žáci

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Akce twinning aneb návštěva dětí z Itálie a Francie	2
Malá milá povinnost	9
Začátek roku očima devátáků	10
<u>Zaujalo nás</u>	
Grafitti	11
Žáci a slušné chování	12
<u>Průzkum</u>	
Nenosíme něco zbytečně?	13
<u>Anketa</u>	
Rozhovory s prvňáčky	16
<u>Učitelé</u>	
Ptali jsme se učitelů	18
Rozhovor s paní učitelkou Benešovou	19
<u>Hobby</u>	
Dřevárny	20
<u>Literární koutek</u>	
Moje školní ráno	21
Motýlí let	22
Dračí kaligramy	23
Proč se ve škole netahá za uši	24
<u>Záhady</u>	
Olgoj chorchoj	25
Lochnesská příšera	25
<u>Pro chytré hlavy</u>	
Znáš český filmový humor?	26
Hledej 10 rozdílů	28
<u>Zábava</u>	
Vtipy	29
Moji rodiče	30
<u>Redakce a řešení</u>	31

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

po dvou měsících sbírání materiálu a psaní, ale také odkladů, zdržování, planých slibů a čekání, nevím na co, se konečně podařilo připravit k vydání první letošní číslo.

Při vytváření nové redakční rady se přihlásil tak vysoký počet zájemců, až jsem se skoro lekla, že to bude moc, ale jako pokaždé nakonec řada „nadšenců“ prořídla. Důvody byly různé, někteří tvrdili, že jsou „překroužkování“, jiní že jim nevyhovuje doba schůzek (pondělí po odpoledním vyučování), ale většina se spíš bála, že se po nich bude něco chtít, nebo si nakonec na psaní do časopisu netroufla.

Ať to bylo tak, či tak, na pravidelných schůzkách se nakonec setkávala asi třetina z původního počtu uchazečů. Přes počáteční problémy s docházkou se vytvořil slušný práceschopný tým, složený z žáků 7.-9.ročníku.

A na co se můžete těšit tentokrát? Pár stránek jsme věnovali návštěvě italských a francouzských dětí, můžete se od nás dovědět něco o dřevárnách, graffiti či záhadách mongolské pouště a jednoho skotského jezera, poradíme vám, jak na trhání šípků (pro příští rok). Docela zajímavé jsou výsledky průzkumu o hmotnosti toho, co s sebou nosíte do školy – vážení aktovek a batohů u vchodu do školy jste zajisté zaregistrovali.

Dále si můžete přečíst rozhovory s prvňáčky a učiteli, potrápit si hlavičku kvízy či se zasmát vtípům.

Příjemné čtení vám přeje nová redakční rada ve složení:

Kristýna Bártová, 9.A
Erika Ferencová, 9.A
Jarmila Fučíková, 9.A
Magda Fukanová, 9.A
Lucie Kouřilová, 9.B
Tereza Novotná, 9.B
Radek Sedláček, 9.B
Veronika Doležalová, 8.B
Dana Zálešáková, 8.B
Marta Pernová, 7.tř.
Tomáše Raždík, 7.tř

a Mgr Vlasta Sokolová

AKCE TWINNING

ANEB

NÁVŠTĚVA DĚTÍ Z ITÁLIE A FRANCIE

Jistě víte, že děti z naší školy v minulých letech hostila města Assago v Itálii a Nozay ve Francii. Letos jim to měly Střelice oplatit. Děti přijelo skutečně dost a dobře se zde bavily a vytvořila se nová přátelství. Naše redakce trochu vyzpovídala nejen děti z českých hostitelských rodin, ale také Italy a Francouze.

Otázky pro děti z hostitelských rodin:

1. Znáte se se svým hostem? Pokud ano, jste v kontaktu? Jak?
2. Čím ho zabavíte?
3. Co si myslíte, že ho u nás překvapí?

Erika Ferencová, 9.A

- 1.) Ne.
- 2.) Asi si budeme povídat.
- 3.) Škola.

Aneta Soukopová, 9.A

- 1.) Ne.
- 2.) Počítačem.
- 3.) Můj pes.

Kristýna Bártová, 9.A

- 1.) Ano, píšeme si přes e-mail.
- 2.) Budeme si povídat.
- 3.) Nová tělocvična.

Lucie Kouřilová, 9.B

- 1.) Ne.
- 2.) Nevím.
- 3.) Nepořádek.

Vojtěch Dlapka, 8.B

- 1.) Ne.
- 2.) Půjdeme se podívat na hasiče.
- 3.) Že tady nemáme Eiffelovku.

Veronika Doležalová, 8.B

- 1.) Ne.
- 2.) Budeme si asi povídat, i přes počítač.
- 3.) Může ji asi překvapit naše chování atd.

Zuzana Dostálová, 8.B

- 1.) Ano. Pomocí SMS.
- 2.) Povídáním, ukážu jí zvířátka...
- 3.) Jak v Česku lidi mluví, způsoby stolování...

Jarmila Fučíková, 9.A

- 1.) Ano, ale v kontaktu nejsme.
- 2.) Myslím, že program bude tak nabitý, že nebude třeba je zabavovat.
- 3.) Nevím.

Denisa Hroudná, 9.A

- 1.) Ano, píšeme si 1x za týden přes e-mail.
- 2.) Počítačem, filmy.
- 3.) Škola a nepořádek všude okolo.

Tereza Novotná, 9.B

- 1.) Ano, píšeme si přes e-mail.
- 2.) Asi si budeme povídat.
- 3.) Nepořádek.

Dominik Inek, 9.B

- 1.) Ne.
- 2.) Počítačem.
- 3.) Můj pes.

Marek Vaníček, 8.B

- 1.) Ne.
- 2.) Jídlem, PC, TV.
- 3.) Překvapí ho zde krásné jeskyně.

Kateřina Šťastná, 8.A

- 1.) Ano. Tak jednou za měsíc, e-mailem
- 2.) Nevím, podle toho, co bude chtít.
- 3.) Kýbl na zbytky v jídelně.

Nicol Daňková, 8.B

- 1.) Ne.
- 2.) Zahraji si s ní stolní hry, nebo...já nevím.
- 3.) Třeba že u nás není tolik křesťanů.

Filip Hemala, 8.B

- 1.) Ne.
- 2.) Počítačem, bude za mě uklízet pokojíček
A kopat na zahrádce.
- 3.) Nepořádek, nevychovanost, neslušnost.

Kateřina Popková, 7.třída

- 1.) Ne.
- 2.) Módou.
- 3.) Spaní u babičky.

Katka Klíčová, 7.třída

- 1.) Ne, ve Francii mám jinou kámošku, píšeme si dopisy.
- 2.) Hraním na keyboard.
- 3.) Škola

Katka Kadaňková, 7.třída

- 1.) Ano, bydlela jsem u ní.
- 2.) Nevím.
- 3.) Nic.

(krb+ sedlo, katy, danča+verča)

Francouzských dětí jsme se ptali na tyto tři otázky:

1. Jak početná je tvá třída?
2. Co se ti líbí v naší škole?
3. Myslíš si, že je učivo českých dětí obtížné?

Zjistili jsme, že počet dětí ve třídách se pohybuje od dvaceti do třiceti. Z pěti tázaných se čtyřem líbí tělocvična a všem pěti připadá naše učivo těžké.

(krb+teri)

Krátký rozhovor s Italy

Jak se jmenuješ a co patří mezi tvé zájmy? *Jmenuji se Roberta a mým největším koníčkem je tanec.*
Kolik dětí je ve tvé třídě v Itálii? *23.*
Myslíš, že mají české děti těžké učivo? *Ne, myslím, že ne...*

Jak se jmenuješ a co tě zajímá? *Mé jméno je Fabio a mezi moje zájmy patří hudba, windsurfing a fyzika.*

Kolik dětí je ve tvé třídě v Itálii? *17.*

Kolika jazykům se učíš? *Učím se anglicky, španělsky, italsky a trochu francouzsky...*

Líbí se ti něco tady ve škole? *Ano, tělocvična.*

Jak se jmenuješ a co patří mezi tvé zájmy? *Jsem Giorgia a hraji závodně volejbal.*

Líbí se ti naše škola? *Ano, je pěkná.*

Myslíš, že je nějaký rozdíl mezi italskými a českými dětmi? *Ano, určitě je, ale myslím, že to ničemu nevaří.*

Jak se jmenuješ a co patří mezi tvé zájmy? *Jmenuji se Beatrice, ráda kreslím.*

Kolik dětí je ve tvé třídě v Itálii? *24.*

Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět? *Výtvarka a španělština.*

(jája+rasty)

Sedmáci a twinning

Ve čtvrtek 25.9.2008 jsme šli se sestrou po kostele k obecnímu úřadu, kde bylo nejprve úplně prázdné, ale asi o dvě minuty později nám už při každém kroku překážela nějaká osoba ze sponzorských rodin. V tuhle dobu totiž měli hosté přijet.

Asi s hodinovým zpožděním přijeli Francouzi a o další půl hodinu později konečně dorazili Italové. Za to čekání jsem dostal oranžovou kapsičku, nějaký papír a 190-ti centimetrového Itala s růžovým kufrem. Když jsme s ním šli domů, nebylo slyšet ani špitnutí. Až později večer jsme zavolali sestřenici a ta si s ním povídala o různých věcech.

Petr Švestka, 7.třída

Ve čtvrtek večer jsme přijeli ze Střelice domů, ukázali jsme Auré její pokoj a šli jsme na večeři. Potom se chtěla dívat na televizi a kolem půlnoci jsme šli spát. Ráno nechtěla stávat, o půl osmé se probudila a začala běhat po domě, za deset osm jsme jely do školy.

Katka Paděrová, 7.třída

Ráno jsme měli toust s nutelou, holky se trochu loudaly, takže jsme je museli popohánět. Nakonec se stihly včas vypravit a v 8 hodin jsme byly ve škole. Tam nás nejprve čekala prohlídka školy a 2. hodinu jsme strávily v naší třídě, měli jsme fyziku. Pan učitel Holešovský prováděl zajímavé pokusy a všem se snad líbily. Jen byl problém návštěvě tyto pokusy anglicky vysvětlit.

Katka Popková, 7.třída

Dělali jsme 4 pokusy:

- 1) Vajíčka jsme dali do slané a sladké vody - vajíčko ve slané bylo více nadnášeno.
- 2) Zapálili jsme 3 svíčky a dávali jsme na ně 3 různě velké sklenice a ony zhasínaly podle toho, kolik jim zbývalo kyslíku ve sklenici.
- 3) Zapálili jsme kus papíru, vhodili ho do sklenice a na hrdlo jsme dali uvařené vajíčko. Po chvíli bylo vtaženo dovnitř.
- 4) Pan učitel naplnil malou krabici od mléka vodou. Pak udělal do krabice díрку a tou voda tekla ven. Ale když zašrouboval víčko, voda netekla, když to zase otevřel, tak voda tekla opět ven.

Eliška Stehnová, 7.třída

Společná hodina proběhla vcelku dobře a po zvonění jsme se rozdělili do tříd podle národností. Češi šli do učebny hudební výchovy a tam začal náš nejtěžší úkol: měli jsme za hodinu a půl vytvořit model Střelice a most k propojení s modely Assaga (IT) a Nozay (F), celý projekt se jmenoval „Mosty mezi městy“. Když jsme to pak snesli na chodbu před vchod, bylo vidět, že každý národ toto téma pojal po svém.

Po úklidu jsme se vypravili do haly, kde pro nás učitelé nachystali hry. Pokaždé jsme dostali nějakou tu cenu. Když to skončilo, šli Francouzi s Italy na oběd, my jsme čekali v hale, až na nás přijde řada a hráli jsme si s balóny podle našeho výběru.

Lucie Lišková, 7.třída

Když jsme vešli do jídelny, paní kuchařky říkaly: „Zlatí Češi.“

Katka Klíčová, 7.třída

Nastoupili jsme do autobusu a jeli jsme na prohlídku do Brna, kde jsme se podívali po nejznámějších památkách a dostali hodinu rozchod. Po něm jsme nasedli do autobusu a jeli domů, měli jsme asi jen hodinu na převléknutí. Převezli nás do Ořechova do restaurace na večeři. S holkami jsme se u stolu dobře bavily, některé si šly zatančit před restaurací, kde hrála kapela. Asi v půl jedenácté jsme dorazily domů a šly jsme spát.

V sobotu 27.9.2008 jsme ráno všichni sešli u obecního úřadu a jeli jsme do Sloupsko-šošůvských jeskyní. V autobuse jsme se hodně nasmáli a učili Francouze česká slova, pochopitelně jim to nešlo J J J J. Cestou jsme se zastavili ve Křtinách, kde nám místní děkan ukázal kostel.

Kateřina Kadaňková, 7.třída

Jeli jsme tam hlavně proto, že tento kostel navrhoval italský architekt. Kostelem nás prováděl pan děkan, který křtil moji sestru a sestřenicu. Tento kostel se mi opravdu hodně líbil.

Pak jsme pokračovali do Moravského krasu, kde jsme měli objednanou prohlídku. Chodili jsme do jeskyně po národech, aby překladatelka mohla překládat. Po prohlídce jsme poobědvali v jedné místní restauraci, byla svíčková omáčka. Zjistila jsem, že Italové jsou chuňátka..., protože to, co po nich zbylo na stole, bylo nepředstavitelné.

Katka Popková, 7.třída

Po návratu do Střelice jsme si mohli vybrat, jestli chceme jít na volejbalové utkání nebo hasičské závody. Někteří ještě zkoušeli na večerní koncert, nejdříve cvičili Italové, potom Francouzi, Češi už měli vše nacvičené a nachystané.

Potom jsme se rozešli, abychom jsme se převlékli a navečeřeli. Koncert byl velice povedený. A po něm nastala poslední noc, kdy tu naši kamarádi z ciziny spali.

Neděle byla dnem loučení. Kdo chtěl, mohl jít na slavnostní mši svatou, všichni se pak zúčastnili slavnostního ceremoniálu u radnice. Loučení bylo velmi smutné, je úžasné, jak jsme se za tři dny stmelili v jednu velkou partu. Vyměnili jsme si telefonní čísla, e-mailové adresy atd.

Lucie Lišková, 7.třída

V neděli ráno jsem myslela, že se zblázním, holky se nedokázaly sbalit v rychlém tempu, takže na slavnostní ukončení jsme přišli docela pozdě. Byl odhalen kámen z omického lomu, na kterém jsou jména spřátelených vesnic - Nozay, Asago, Střelice. No a pak nás čekalo pro děti to nejmůtnější - loučení. Bylo mi líto, že už museli odjet, a už se těším na další rok, až zase uvidím moje nové italské kamarádky, Michaelu a Eriku.

Katka Popková, 7.třída

Byl jsem rád, že jsem měl Francouze, byli totiž klidnější a zdvořilejší. Ten kluk Flavian, co u mě bydlel, byl hrozný šasek, na ten jeho úsměv a ksichtíky nezapomenu.

Marek Perna, 7.třída

Fotogalerie

Italové a Francouzi ve vyučování

Aktivita Mosty mezi městy

Soutěže v hale

BYLO NEBYLO

V jídelně

Slavnostní rozloučení

MALÁ MILÁ POVINNOST

Nebezpečně vypadající a na první dotek potvrzující svoji nebezpečnost... Ano ŠÍPKY. Naštěstí jsou už za námi. Ale příští rok tu budou opět. Pro některé docela zábava, pro další povinnost a pro zbytek nejnultnější nutná nutnost, bez níž by zůstali ve škole v době, kdy ostatní (sběrači) si válejí šunky někde na exkurzi (teď se nebudu zabývat úvahou o tom, zda se dají lépe válet šunky na exkurzi, nebo ve škole).

Co moje paměť dosahuje, šípky se na naší škole sbírají. A buďme vděční za naše šípky. V jiných končinách Bohemie se sbírali a sbírají i květy hluchavek, černý bez, pomerančová kůra nebo žaludy. Takže z tohoto pohledu jsou „ubohé“ 2 kg šípků maličkostí. **J**

Nejlepší taktika:

1. **Začíněj sbírat ještě před vyhlášením sběru!** Máš na výběr a nemusíš se potýkat se spolužáky snažícími se ti před nosem obrat keř s největšími šípkami.
2. **Na šípky běž v den, kdy nezafouká vítr.** Když fouká, nejde to bez krvavých šrámů!
3. **Svůj oděv přizpůsob pichlavosti dotyčného keře!** Stupeň 1 - neexistuje ochrana... stupeň 4 – tlustá zimní kombinéza... stupeň 7 – ochranný svářečský štít, kožené rukavice, holínky + již zmíněná kombinéza... stupeň 10 – protipožární oblek.
4. **Pro všechny případy s sebou nos plátěné tašky!** Není horší situace, než když se ti igelitový pytlík plný šípků (vážící nejméně 3,6 kg) roztrhne do trávy a všechny šípky jsou v háji.
5. **Šípky nikdy nenechávej déle jak 2 dny rozložené na vzduchu!** Nejen že se ti scvrknou a budou nevzhledné, ale co horší BUDOU MÍT MENŠÍ HMOTNOST!!!
6. **Rada nakonec - pozvi si na pomoc kámoše, kteří už šípky mají.** Třeba ti rádi pomůžou. **J**

(teri)

ZAČÁTEK ROKU OČIMA DEVÁŤÁKŮ

V deváté třídě se máme na co těšit – hlavně na neustálé připomínání naší tuposti a nevzdělanosti. Ještě jsme se pořádně neprobrali z prázdninového opojení a už jsme museli dovést nezkušené prvňáčky do jejich první třídy.

První školní den byl tak trochu jiný než loni a předloni. To bylo něco! Mezi námi a prvňáky je podstatný rozdíl: oni začínají a my už končíme. Začínají tu dlouhou, avšak vzhledem k celému životu krátkou etapu povinné devítileté školní docházky. Devět let! Hned bych je vrátila zpátky. Ti prcci z nás byli ze začátku celí vyjevení, pár se jich podařilo obměkčit, když jsme jim dali plyšáky. Dnes si s nimi o přestávkách hrajeme, jako kdybychom se už odjakživa znali. Je to fajn pocit, vrátit se aspoň na chvíli zpět. Než jsme se ovšem dostali až k tomuto slavnostnímu úkonu, vyslechli jsme projev plný pochopení pana ředitele a dalších představitelů obce. Připadá nám, že rok od roku jsou děti čím dál menší a učitelé stejně tak.

Zatím si nejspíš většina spolužáků neuvědomila přítomnost učiva a přijímacích zkoušek, které už dýchají na záda spolu s rozhodnutím o budoucí škole... V hodinách nepřítomně hledíme z oken, ležíme na lavici, čteme noviny, utajeně spíme a pan ředitel nám nadává kvůli zívání. A vůbec pan ředitel je zajímavá osobnost. Během jedné hodiny s panem ředitelem jsme zjistili, že vše, co jsme se nadrtili během minulých 3 let, najednou není tak docela pravda.

Také paní učitelka Briminičinková laskavě zapisuje pětičky do našich žákovských knížeček a připravuje nás na zkoušeníčky z matematiky a poctivě nám známkuje písmečky.

Začali jsme uvažovat o párech tančících polonézu. Podle pí uč. Hradečné vznešený tanec, (ovšem ne v našem provedení), který nás uvede alespoň trochu do světa dospělých. Také jsme se hned druhý den začali zajímat o třídní trička. Podle výběru z katalogů to vypadá, že se snad nikdy neshodneme, ale budeme muset.

Máme slíbeno, že po opakování učiva osmého ročníku přijde učivo, na které nemáme dost vysoké IQ a dost velkou mozkovou kapacitu. Takže se těšíme...

Z prací žákyň 9.A a 9.B vybrala pí uč. Dalecká

GRAFFITI

Na naší škole jsme museli řešit problém s vandaly, kteří se ji rozhodli vylepšit „uměleckými“ výtvary. Byl to ovšem žalostný pokus – o umění nemohla být ani řeč a navíc si vykoledovali průšvih. O co se to pokoušeli? A proč měli malér?

Graffiti je druh výtvarného projevu spočívající ve vytvoření výtvarného díla pomocí sprejových barev nebo fixů. Graffiti slouží pouze jako propagace sprejerovy přezdívky nebo názvu skupinky sprejerů, za graffiti proto nemůžeme považovat nápisy jako *Havel na hrad* nebo sprosté obrázky. Protože je graffiti většinou vytvářeno nelegálně (např. na domech, dopravních prostředcích apod.), jde o závažnou formu vandalismu, která je v České republice trestným činem. V České republice je za graffiti možno dostat až 8 let!

Samotný termín graffiti je vzdáleně spřízněný s pojmem *sgrafito*, oba vychází z původního řeckého slovesa γραφειν (grafein - psát). Mnoho lidí má v hlavě spojeno graffiti a vandalismus a ne, jak by to mělo být, graffiti a umění, protože writeři bohužel svá díla vytvářejí nejen na budovách bez historické hodnoty, ale i na památkách. V současné době se graffiti šíří mezi mladými lidmi díky novému filmu *Gyml*.

Historie

Graffiti vzniklo v 60. letech ve Filadelfii. Jiné verze mluví o vzniku graffiti v souvislosti se sociálními bouřkami v Paříži. Věhlasu se dočkalo počátkem 70. let v New Yorku, kde mladík přezdívaný Taki 183 začal při své práci doručovatele psát na zdi první tag TAKI 183 (183. byla ulice, na které bydlel) jako reakci na tagy JULIO 204, které spatřil při jedné z pochůzek na 204. ulici. Sám TAKI 183 nebyl první writer, ale své zábavě se věnoval s velkou dávkou fanatismu, až si toho všimly i New York Times, které s ním v roce 1971 pořídily rozhovor, jenž napomohl tomu, aby se graffiti začalo šířit neuvěřitelnou rychlostí po celém New Yorku a po celém světě.

Zpočátku graffiti nikomu příliš nevadilo, na starých zdech New Yorku se spíše vyjímalo dobře, ovšem poté, co writeři začali malovat na soupravy newyorského metra, začalo být potíráno.

Graffiti si vyžádá každý rok po celém světě miliony dolarů za čištění vagonů, za nové nátěry ve městech a stal se z něj sociální a politický problém 21. století, proti němuž jsou postupně přijímány represivnější zákony.

Zároveň se pomalu rozvíjí i pozitivní forma spolupráce, kdy v rámci prevence vandalismu jsou pro graffiti vyhrazeny zvláštní plochy, resp. jsou organizovány přehlídky a soutěže. I v Česku vznikly organizace, které poskytují sprejerům plochy ke jejich výtvarnému vyjádření, aby nepoškozovali veřejný nebo soukromý majetek.

Dnes je možné vidět různé formy graffiti (méně destruktivní) z plastu, polystyrénu či provázků, graffiti promítané na zdi. Ale práce se sprejem a zdokonalování se v psaní jména je stále ta nejužívanější technika writerů.

Zdroj: Wikipedia

Chrom – stříbrné graffiti

Piece – barevné graffiti

Tag – podpis writera

Wholecar (WC) – graffiti přes celou plochu vagonu

Panel – graffiti na vagonu vlaku

ŽÁCI A SLUŠNÉ CHOVÁNÍ

Tak nějak jsem si všimla, že většina žáků naší školy bere „slušné chování“ jen jako nic neříkající slovní spojení, které vychází převážně z učitelských úst. Myslím, že v tomhle se mnou budou učitelé souhlasit.

Potkat žáka, který by podržel paní učitelce dveře, bez pošklebků jí pomohl, když ho slušně požádá, nebo dokonce takového, kterému by ani o pomoc nemusela říkat, se stává raritou. A bohužel, ani já nabývám výjimkou.

Jako správný paparazzi jsem věnovala jednu velkou přestávku sledování žactva na chodbě. Viděla jsem všechno možné – někdy mi až přecházel zrak a zůstával rozum stát nad tím, že některé holky v neslušném chování trumfily leckterého kluka. Zkrátka to byl pohled připomínající návštěvu zoo.

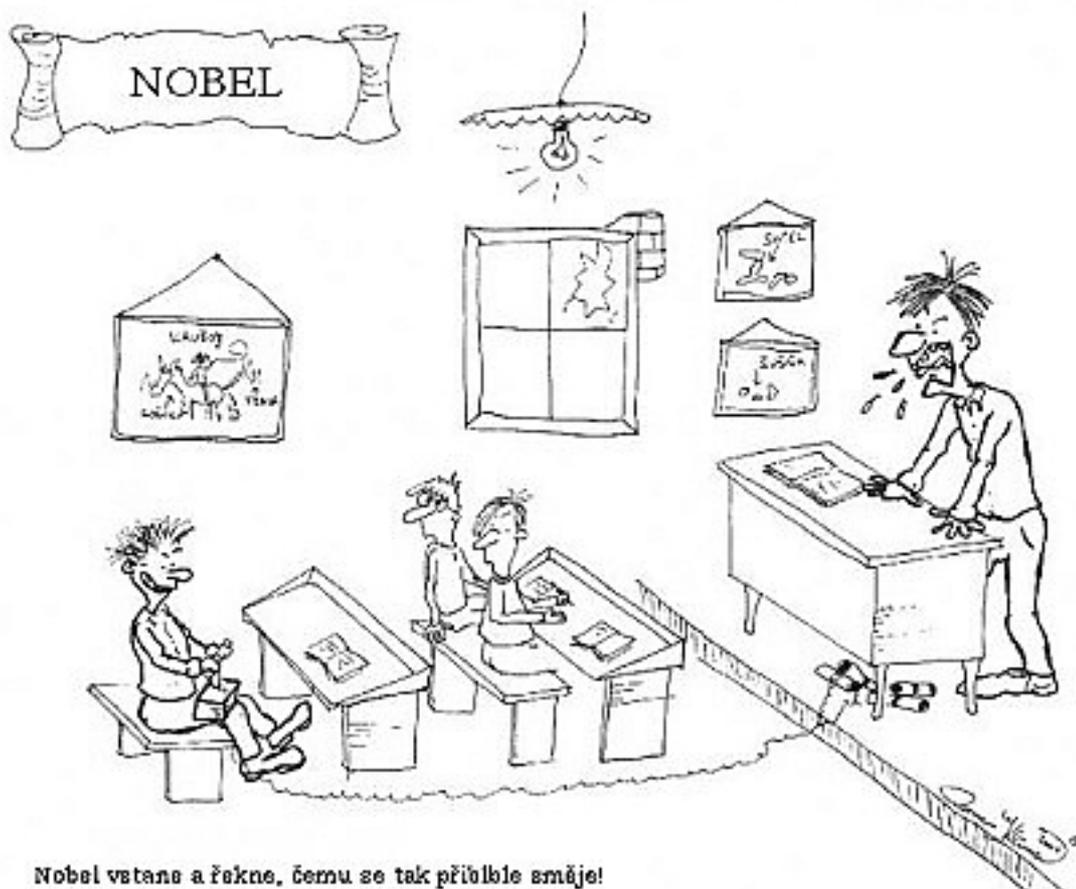
Učitele na chodbách nikdo nepozdravil, místo „s dovolením“ se šířilo vzduchem samé „uhni“, pronesené charakteristickým tónem hlasu. Když chtěl někdo vstoupit do učebny, vůbec se neobtěžoval počkat, až lidé s úmyslem odejít odejdou. Nacpali se do dveří a spor byl na světě. Bohužel se neobešel bez sprostých nadávek.

A tak přemýšlím, proč se tak děje. Asi proto, že se neslušné chování stalo tak běžným, že jsme ho přestali vnímat a považujeme ho za normální. V dnešní době se prostě „nenosí“ úcta a slušnost. Jak by asi vypadal „drsnej borec“, který by řekl: „Dobrý den, paní učitelko, nechcete se něčím pomoci?“ Přívlastek „drsnej“ by byl ten tam.

Abych nelíčila vše černě - všimla jsem si u žáků i světlých chviliek – to když chodbou prochází pan ředitel. Ošklivé nadávky nahradí zvukné „dobrý den“ a klouzání po dlažbě se promění ve vycházkový krok. Už kvůli této změně by mohl chodby navštěvovat častěji.

Tak co, přátelé, kdo mi dá přednost ve dveřích?

(krb)

NENOSÍME NĚCO ZBYTEČNĚ?

Udělalí jsme malý průzkum, kolik váží průměrná aktovka (batoh). Týkal se hlavně 2. stupně, malých dětí se nám nepovedlo moc odchytil. Zvláštní pozornost jsme věnovali jen 1. třídám, kde o vážení aktovek projevíli zájem rodiče. Tady nám pomohly paní učitelky, za což jim děkujeme.

Věřte nám, že dostat vaše aktovky, byl někdy nadlidský úkol. Proto nám prosíme dopřejte kapku radosti a podívejte se, jak průzkum dopadl.

Berte ho však s rezervou, protože jsme nepřevázili všechny aktovky a výsledek je jistě ovlivněn skladbou předmětů v den převážení, přítomností svačiny s pitím, oblečením do tělocviku...

Přesto - nenosíme něco zbytečně? Nebo naopak - máme vše, co máme mít?

I. STUPEŇ

1.A

Alex Lazišťan	5 kg
František Zborovský	4,7 kg
Michaela Nahodilová	4,4 kg
Tomáš Smutný	4,4 kg
<i>František</i>	4,25 kg
Lukáš Sadílek	4,15 kg
Martina Kučerová	4 kg
Martina Shorná	4 kg
Adam Burger	4 kg
Tereza Smejkalová	3,7 kg
Barbora Švestková	3,7 kg
<i>Veronika</i>	3,6 kg
Barbora Daňková	3,5 kg
Veronika Kmoníčková	3,5 kg
Tereza Vašulinová	3,5 kg
<i>Jan</i>	3,5 kg
Jan Staník	3,25 kg

1.B

Kristýna Jahodová	5,5 kg
Denisa Anderlová	4,9 kg
Lukáš Třebenský	4,65 kg
Filip Antoš	4,25 kg
Kateřina Švestková	4 kg
Tereza Mrázková	3,65 kg
Dan Touška	3,65 kg
Lucie Bartošková	3,5 kg
Vít Jurkovič	3,5 kg
Antonín Smutný	3,2 kg
Jakub Vlašic	3 kg
Marta Pomeranská	3,15 kg
Markéta Prudilová	2,15 kg

Pozn.: Výsledky zde ovlivnila váha aktovek samotných - ta by určitě měla hrát roli při jejich výběru! Zjistili jsme veliké rozdíly.

2. třída

Lucie Kováčsová	4,6 kg
Barbora Kokorská	4 kg
Michal Hajman	3,8 kg
Otto Eden	3,5 kg
Anna Tichá	2,8 kg

3. třída

Sára Holešovská	3,3 kg
Markéta Jašová	3 kg
Nela Kalendová	3 kg

4. třída

Ester Lukavská	5 kg
Jakub Bartošek	4,5 kg
Andrea Zahradníková	4 kg

5. třída

Linda Koshi	6,4 kg
Jakub Sadílek	5,8 kg
Miroslav Boldi	5,5 kg
Natálie Feitová	5,5 kg
Martin Sázavský	5,3 kg
Martina Hudíková	5 kg
Radek Daniš	4,9 kg
Dan Plaček	4,8 kg
Pavla Doležalová	4,3 kg
Anna Rychnovská	4,3 kg
Marie Vidláková	4,1 kg
Tadeáš Perna	3,5 kg
Dagmar Eckertová	3,5 kg
Jakub Martinec	3,4 kg

REKORD!

PRŮZKUM

II. STUPEŇ

6.třída

Kateřina Prokopová	8,7 kg
Ondřej Sokola	8 kg
Veronika Kašparová	7 kg
Dalibor Sedláček	5,9 kg
Ondřej Fukan	5,8 kg
Michaela Sojková	5,8 kg
Lukáš Kadlec	5 kg
Marie Zborovská	4,9 kg
Šarlota Kadaňková	3,8 kg

7.třída

Vít Kalvoda	9 kg
Kateřina Vitová	6,6 kg
Radim Macholán	6,6 kg
Marta Pernová	6,5 kg
Katka Popková	6,5 kg
Jakub Leskovjan	6,5 kg
Martina Novotná	6 kg
Tomáš Raždík	5,7 kg
Kateřina Kadaňková	5,3 kg
Martin Drahonský	5,1 kg
Petr Fiala	5 kg
Marek Perna	5 kg
Václav Večeřa	5 kg
Kateřina Paděrová	4,9 kg
Markéta Zahradníková	4,8 kg
Soňa Matoušková	4,5 kg
Viktor Kubík	3,4 kg

REKORD!

9.A

Jakub Kareš	6,6 kg
Erika Ferencová	6,5 kg
Kristýna Bártová	6 kg
Denisa Hroudná	6 kg
Luboš Perna	5,7 kg
Kristýna Žemličková	5,3 kg
Magda Fukanová	4,5 kg
Jarmila Fučíková	3,7 kg
Zita Drápalová	3,4 kg
Filip Žemlička	3 kg

8.A

Kateřina Šťastná	6 kg
Petr Bukáček	5,8 kg
Lukáš Turek	5,7 kg
Karolína Majdová	5 kg
Kateřina Slabá	5 kg
Michal Ferdus	5 kg
Jakub Smutný	4,9 kg
Adriana Soukalová	4,5 kg
Edgar Viana	4,5 kg
Klára Majdová	4 kg
Antonín Králík	3,8 kg

8.B

Zdeňka Drábková	7 kg
Yvona Štreštíková	6,9 kg
Marek Vaníček	6,6 kg
Patrik Novák	6,5 kg
Veronika Doležalová	6,4 kg
Veronika Horká	6,4 kg
Eva Kubíková	6,3 kg
Nicole Daňková	6,2 kg
Vojtěch Dlapka	5,9 kg
Zuzka Dostálová	5,7 kg
Filip Hemala	5,5 kg
Filip Tomšů	5,5 kg
Martin Haiser	3,6 kg
Patrik Kostiha	3 kg

9.B

Honza Smutný	8,4 kg
Markéta Švestková	6,9 kg
Tereza Novotná	6,8 kg
Dominik Inek	6,8 kg
Aleš Řiháček	6,5 kg
Jana Eckertová	5,7 kg
Nikola Sádliková	5 kg
Dan Arnošt	4,5 kg

TOP 10 II. STUPNĚ

Vit Kalvoda,7	1.
Kateřina Prokopová,6.	2.
Honza Smutný,9.B	3.
Ondřej Sokola,6.	4.
Veronika Kařparová,6.	5.

Zdeňka Drábková,8.B	6.
Yvona Střeřtíková,8.B	7.
Markéta Švestková,9.B	8.
Tereza Novotná, 9.B	9.
Dominik Inek,9.B	10.

NEJLEHČÍ BATOHY II.STUPNĚ

Patrik Kostiha,8.B	1.
Filip Žemlička,9.A	1.
Viktor Kubík,7.	3.
Zita Drápalová,9.A	3.
Martin Haiser,8.B	5.

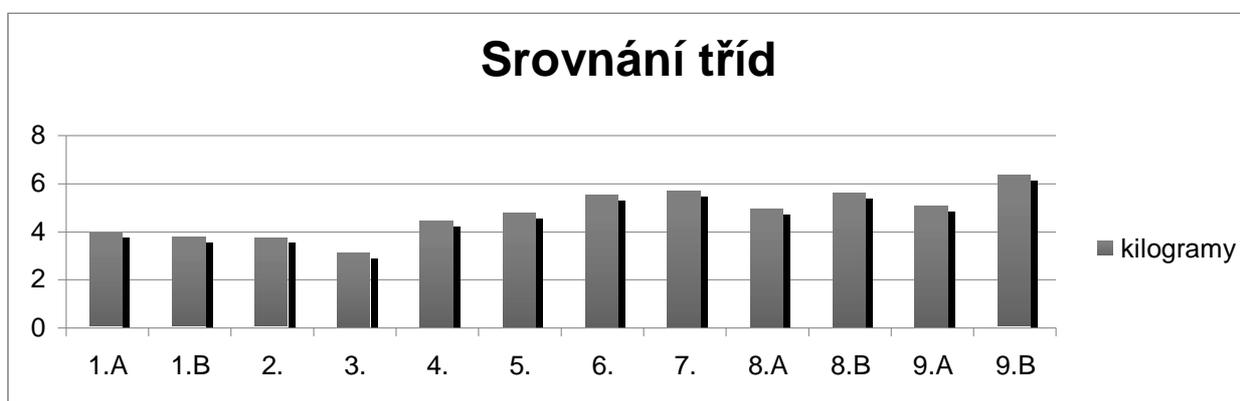
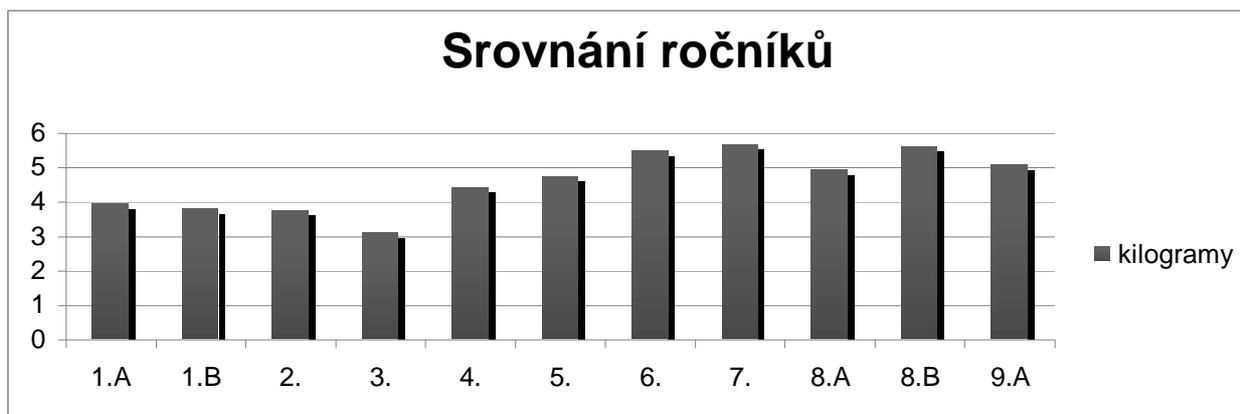
Jarmila Fučíková,9.A	6.
Šarlota Kadaňková,7.	7.
Markéta Švestková,9.B	8.
Antonín Králík, 8.A	9.
Klára Majdová	10.

PRŮMĚRNÁ HMOTNOST

1. ročník	3,88 kg	1.A - 3,95 kg / 1.B - 3,78 kg	
2. ročník	3,74 kg		
3. ročník	3,1 kg		
4. ročník	4,43 kg		
5. ročník	4,74 kg		
6. ročník	5,49 kg		
7. ročník	5,67 kg		
8. ročník	5,31 kg	8.A - 4,93 kg	/ 8.B - 5,61 kg
9. ročník	5,63 kg	9.A - 5,07 kg	/ 9.B - 6,33 kg

Průměrná váha aktovky

1.-9.ročník	Æ	4,9 kg
I.stupeň	Æ	4,07 kg
II.stupeň	Æ	5,58 kg

(danča+verča, sok)

OTÁZKY PRO PRVNÁČKY I.B :

Pokusili jsme se vyzpovídat ty nejmenší z nejmenších, kteří naši školu navštěvují. Co se jim na ZŠ nejvíce líbí, co všechno se naučili a jestlipak to byla pro ně hodně velká změna... Odpovědi jsou roztomile upřímné a možná některé přimějí si vzpomenout, jaký názor mívali kdysi oni...

Otázky:

1. Co se ti ve škole líbí?
2. Co je největší změna mezi školkou a školou?
3. Co všechno už umíš?
4. Jaký předmět tě ve škole nejvíce baví?
5. Stará se o tebe i teď tvůj patron?

Tomášek:

1. „Nejvíc se mi tady líbí papíroví draci a listy. Jo a ještě draci a pak ty fotky.“
2. „No, že se musíme učit.“
3. „Hm... Dělat domácí úkoly a ořezávat pastelky.“
4. „Všechny.“
5. „Teď už moc ne, ale za začátku za mnou chodil.“

Kuba:

1. „No ty fotky, který máme na nástěnce.“
2. „Že ve školce jsme se neučili, ale tady musíme.“
3. „Umím dobře malovat a běhat a taky kreslit...“ **J**
4. „Výtvarka!“
5. „No, teď už moc ne.“

Lucka a Deniska:

1. „Tělocvik!“ „Jo, mě taky!“
2. „Tady se učíme a máme přestávky.“ „Ve školce jsme chodili odpoledne spát a taky nám teď mamča musí chystat ráno svačinu.“
3. „Písmenka : M A L S P a umíme je číst.“
4. „Tělocvik!“
5. Lucka: „Jo, za mnou kámoška chodí pořád!“ Deniska: „Za mnou už moc ne.“

(lucy+teri)

OTÁZKY PRO PRVNÁČKY Z I.A**Odpovídající:**

1. Barča
2. Martinka
3. František
4. Tereška

1.Otázka – Vrátil(a) by ses do školky?

1. „Nevrátila.“
2. „Nevrátila.“
3. „Hmm.... asi ne, ve škole mně to moc baví.“
4. „Jo.“

2. Otázka – Co se ti nejvíc líbí ve škole?

1. „Že dostáváme hvězdičky.“
2. „Mně se líbí, že mám dobré známky.“
3. „Přestávky.“
4. „Mně se líbí v družině.“

3. Otázka - Co bys chtěl(a) změnit ve škole?

1. „Aby byla jenom jedna třída prvňáčků.“
2. „Já chci hodnější paní učitelku.“
Dotazující: „Je na vás moc přísná?“ Martinka: „Hlavně na kluky“.
3. „Já chci taky hodnější paní učitelku.“
4. „Jednu třídu prvňáčků.“

(mája+eja)

UČITELÉ

PTALI JSME SE UČITELŮ...

1. Jaké znáte cizí jazyky?
2. Využil(a) jste je někdy v cizině?
3. Jak dlouho jste se tento jazyk učil(a)?
4. Využil(a) jste znalost cizího jazyka při návštěvě dětí a dospělých z Assaga a Nozay?

Vladimír Urbanec:

1. Trošku ruštinu a trochu španělštinu.
2. Trochu ruštinu.
3. Ruštinu 10 let, angličtinu 7 let a latinu 3 roky
4. Ano, trošičku španělštinu.

BUENOS DÍAS!

ЗДРАВСТВУЙТЕ!

GOOD DAY!

AVE!

Helena Fialová:

1. Angličtinu, ruštinu a latinu.
2. Vždycky.
3. Ruštinu 10 let, angličtinu 7 let a latinu 3 roky.
4. Ano.

Jiří Beneš:

1. Ruštinu.
2. V Rakousku malinko němčinu, ruštinu u nás.
3. 4 roky na ZŠ a pak na gymnáziu.
4. Ne.

ПРИВЕТ!

GUTEN TAG!

BUONGIORNO!

HALLO!

Eva Sázavská:

1. Italštinu a němčinu.
2. Ano.
3. Italštinu 8 let a němčinu na vysoké.
4. Ano.

Sylva Hradečná:

1. Ruštinu a angličtinu.
2. Ano.
3. Ježiškote... ruštinu 9 let a angličtinu 5 let ve škole, učím se jí pořád.
4. Snažila jsem se, ale Italky hleděly a nic nebylo.

HELLO

ДО СВИДАНИЯ!

BONJOUR!

SALUTATIO!

Blanka Dalecká:

1. Francouštinu a latinu.
2. Ano.
3. Asi 8 let.
4. Ano.

(danča+verča, sok)

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU BENEŠOVOU

1. Čím jste chtěla být jako malá?

Ve čtyřech letech jsem chtěla být popelářkou, artistkou v cirkuse a později doktorkou, učitelkou nikdy.

2. Proč jste si vybrala zrovna přírodopis a chemii jako předměty, které učíte?

Přírodní vědy mě vždy bavily.

3. Propadala jste v mládí z nějakého předmětu?

Ne.

4. Nechala jste někdy někoho propadnout?

Bohužel ano.

5. Nezlobíte se na pana učitele Beneše, když si z vás pořád dělá legraci?

Humor je koření života - vrátím mu to jindy.

6. Co byste mu za jeho vtípky vzkázala?

Večeři máš v kuchařce na straně 67.

7. Bude se vám stýskat po žáku Maňasovi?

Nijak zvlášť.

8. Existuje nějaké zvíře, kterého se štítíte?

Nemám ráda potkany a myši – přenášejí nemoci.

9. Máte nějaký životní sen?

Ano.

10. Jaký?

Cestovat na sever – Skandinávie.

11. Posloucháte moderní hudbu?

Ne. Já poslouchám většinou folk a country.

DŘEVÁRNY

Napadlo nás, že plno lidí neví, co jsou to dřevárny, a tak jsme se rozhodli, že vám o nich něco napíšeme:

Historie

U dřeváren nelze jednoznačně určit okamžik vzniku. Byly vynalezeny několika na sobě nezávislými skupinami v druhé polovině sedmdesátých let v Anglii a byly inspirovány stolní hrou Dungeons a Dragons.

V ČR se objevují na počátku devadesátých let minulého století. Jejich počátky jsou poměrně výrazně spojeny s vydáním první hry na hrdiny v českém jazyce – Dračí doupě a reediciích českého překladu děl J.R.R. Tolkiena.

Začátek dřeváren ve Střelicích

První bitva ve Střelicích se konala někdy na jaře 2003 a byla to místní bitva asi dvaceti lidí. Nikdo pořádně neznal pravidla a zbraně, jako dřevěná palice nebo dvoumetrový obouručím, nebyly nic neobvyklého. Naštěstí nebyl nikdo zraněný. Postupně začala platit různá pravidla. Obecně se užívají 2 druhy pravidel, lze říct, že na Moravě FAS-MAD a v Čechách DAK. Na každou bitvu jsou jiná pravidla.

Druhy dřeváren

Družinovka – bojovníci se rozdělí na skupinky a ty potom jdou světem, plní úkoly a bojují.

Bitva - organizátorsky také velice jednoduchá, na počátku se přidáte k jedné z bojujících stran a po celou dobu akce za tuto stranu bojujete ve střetech. Většina bitev probíhá dle schématu temná strana versus strana světlá.

LARP – organizátorsky velice náročná, účastníci se rozdělí na družiny a chodí světem, kde plní úkoly, ale není to družinovka, protože tu jde spíše o zábavu než o boj. LARPy obvykle trvají i několik dní.

Naše skupina

Ve Střelicích existují 2 skupiny: Dračí jezdcí (bývalí žáci naší školy, 18-25 let) a my, Vardénové bílého jednorožce (asi 15 lidí, 10 - 16let, všichni až na 2 navštěvujeme střelickou školu).

Vardénové vznikli na konci prázdnin 2006, když Marek Perna, Tadeáš Perna a Jakub Smutný vymysleli středověkou stezku odvahy pro malé děti. Potom Marek navrhl, že bychom mohli začít s dřevárnami. Jakub Smutný uspořádal bitvu pro své kamarády. Po této bitvě jsme založili skupinu Vardénové bílého jednorožce, z původních 7 členů se zvýšil počet na současných 13. Naše premiéra na dřevárnách se datuje k 31.3.2007, kdy jsme se zúčastnili bitvy Markrabě moravský (byl na ní Marek Perna, Jakub Smutný a Viktor Kadaňka), další LARP byl Gothic IV (29.7. - 3.8.2007; účast :

M.Perna, J.Smutný a T.Smutný) dále bitva Stoletá válka (12.4.2008; účast: J.Smutný, M.Perna, V.Dlapka, V.Kadaňka, T.Perna) a LARP Gothic V (29.7. - 3.8. 2008; účast M.Ferdus, M.Perna, J.Smutný, V.Kadaňka, T.Perna). Poslední bitva, Šlechtické dědictví, se konala letos 18.října.

Použit materiál ze stránek Dračích jezdců

Užitečné odkazy

www.drevarny.cz – stránky o dřevárnách obecně a o pořádaných akcích

www.raroh.blog.cz – stránky naší skupiny

www.dracijezdci.wz.cz – stránky Dračích jezdců

Marek Perna , Petr Švestka , Jakub Smutný

MOJE ŠKOLNÍ RÁNO

Takový normální školní den u většiny „lidí“ začíná nejspíš tím nepříjemným, přímo nervy drásajícím zvukem budíku; když se o něm teď zmiňuji, tak mi skřípou zuby a opět mi ten zvuk řinčí v uších. Po devítileté zkušenosti se radši probouzím minutu před zvoněním, jen abych si ten strašný zvuk nemusela znovu vyslechnout.

Snažila jsem se změnit zvuk budíku a to tak, že jsem ho nahradila svou nejoblíbenější písní. Byla to pěkná blbost, záhy se z nekrásnější písničky na světě stala ta nejprotivnější odrhovačka... Naštěstí se pomalu, ale jistě vzpamatovávám. Už brzo si ji budu moci vyslechnout, aniž by ve mně zbylo jen smítko nechuti.

Tak dále. Co následuje po zaklapnutí budíku? Nejspíš protahování, které nesmím opomenout ani v dalších částech dne, myslím tím hodiny nebo či a některé další. Taková dobře protažená záda jsou opravdu důležitá, zvláště proto, že každý den mimo soboty, neděle, svátků a prázdnin musím tahat ta těžká břemena, školní tašky, jako mezek. Navíc zdolat tady ten náš kopec, co vede ke škole, vyžaduje přinejmenším fyzičku pana ředitele.

Jako jednu z příjemných částí rána musím zmínit toaletu, pro jednoho nejmenovaného žáka je přímo rájem a bůhví čím ještě. No toto téma je trošku ošemetné, proto jej nebudu dále rozebírat. O žádnou cenzuru nestojím.

Pak následuje přehrabování ve skříni, co na sebe? Každé ráno dojdu ke stejnému výsledku, že nemám, co na sebe. Protože veškeré kombinace nestojí za nic, a vezmu si to, co předešlý den. Rovnou vynechám snídani u stolu a sprintuju dál přes překážky. Bráchovy nohy, židle, křeslo, podlézt mamku a dolů po zábradlí ke dveřím. Při nazouvání žmoulám poslední kousek chleba, vezmu klíče, přeskočím pět schodů, vletím před vozidlo, řítící se z vrchu od Prštíc, a vždy doufám, že včas zabrzdí. Zatím mě nikdo nesrazil, takže v tom budu asi pokračovat.

V jednu roční dobu jsem ale opatrnější a mám k tomu důvod. Bylo to někdy na jaře, to když všichni automobiloví piráti sundají zimní kola a vymění je za ta stará ojetá letní, se brácha vracel domů, jak jinak než autem. Otevřel dvířka a pomalu se soukal ven, je fakt, že to jinak neumí, ale to mu prosím vás neřkejte. Tak ta dvířka mu přímo před nosem urazilo jiné vozidlo. Byl z toho celkem dost v šoku, až mi ho bylo líto, když jsem viděla, jak se valí přes silnici domů s dveřmi v podpaží (ještě s pootevřeným okýnkem). V tomto období se tedy radši vždycky podívám, jestli něco jede.

Vidím, že jsem zase odbočila od tématu, radši budu končit, nebo ještě vykecám nějakou další hloupost a pak si to doma slíznu. Tak se mějte a užijte si další články našeho časopisu.

(lucy)

MOTÝLÍ LET

Slunce pomalu mizí za obzorem. Už se za kopci rýsuje jen tenký zlatý pásek jeho záře. Jako tahy kouzelného štětce barví se nebe do světlých odstínů žluté a oranžové. Nadýchané mraky pomalu pokračují svou poutí do neznáma. I na nich jako by zanechával malíř své barvy. Z tmavě fialové přechází přes světle modrou po zcela bílou jako právě napadlý sníh. Za jedním z šarlatových beránek se objevuje měsíc. Blíží se ke konci své cesty, už opisuje jen uzoučký tvar C.

Nebe pomalu tmavne. Ale dřív, než zlatý kotouč zmizí za obzorem úplně, přeletí přes její okno bílý motýl. Dvakrát zatřepotá svými křídly a zmizí v dáli. Dívka se ještě dlouho dívá z okna přes rozkvétající růži.

Když nebe potemní do tmavomodra, beze slova vstala a šla si lehnout. Položila si svoji hlavičku s blond kudrnami na polštář a zavřela svoje modrá kukadla.

... to stejné se opakovalo i druhý den večer, jen s tím rozdílem, že měsíc už není vidět vůbec. Kolem jejího okna i dnes proletěl bílý motýlek. Tentokrát ji však jeho let natolik lákal, že se vykradla z domu jako myška. Cítila se jako zloděj, když za sebou zavírala dveře, ale její touha jít ven byla silnější.

Šla za motýlem osvětlenými ulicemi a pomaličku mizela v dáli. Za chvíli šla polní cestou, která se vinula rovnou k lesu, ale ona si okolí nevšímalá. Musela se dát do běhu, aby jí motýl neuletěl. Zastavil se až v hluboko v lese, kdy si sedl na křížek. Dívka, jako by se probudila z hypnózy, se dívá zmateně kolem sebe. Mezi stromy se něco mihne. Mohla se jen domnívat, že je to postava. Otočí se na patě o 360 stupňů a připadá si jako v obklíčení. Cítí na sobě páry očí, které jako by ji chtěly probodnout. I kdyby se mohla hnout, nemá kudy utéct. Ať se podívá kamkoliv, někdo, nebo něco tam je. Před ní zašumí listí. Praskne větev. Někdo se k ní blíží. Po děsivé chvíli, kdy ztěžka dýchala, se před ní objevil podivný tvor. Na půl zvíře a na půl člověk. Dívá se do jeho jasně zelených očí. Najednou se tvor otočil a rozběhl se směrem, kterým přišel. Ač to bylo podivné, byla to její naděje, jak se dostat pryč. Jak nejrychleji jí to košilka dovolila, běžela za tím záhadným tvorem. Za chvíli se opět ocitla na cestě venku z lesa. Toho tvora už neviděla.

Po cestě běžela zpět domů. Byla jí zima. Lampy už blikaly nedočkavostí, že je co nevidět zhasnou. Najednou začala jedna lampa po druhé zhasínat. Dívka se ocitla sama ve tmě. Jediné, co jí bylo průvodcem, byla světla okem. Šla kolem zahrádky, když vítr zahrál na seschlé listy stromu. Lekla se a přiskočila k plotu. Jakmile se ho dotkla, zpoza něj začal štěkat pes. Znova se lekla a uskočila doprostřed silnice. Jen viděla, jak se v zatáčce objevují dvě světla, a slyšela, jak troubí auto. Zastavilo těsně před ní.

„Co tu děláš? Málem jsem tě zajel! Ať tě tu už nevidím!“ křičel na ni někdo z auta.

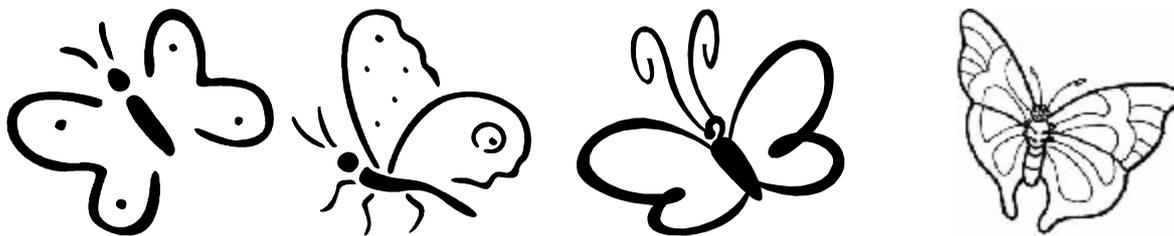
Vylekala se chladného mužského hlasu a rozběhla se do kopce. Někde v dálce zavyl pes a po něm další a další. Všechny, dokonce i známé zvuky byly najednou cizí a děsivé. Vtom se ocitla v uličce, kde ještě nebyla. Začala plakat.

Její pláč uslyšela nějaká paní. Šla za ní, když ji dívenka ve špinavých šatech uviděla, přikrčila se do rohu.

„Neboj, dovedu tě domů,“ řekla.

„Naomi, je ráno. Probud' se.“

Byl to jen sen, mihlo se jí hlavou. Vyskočila z postele, aby se mohla převléct. Na sobě měla košilku od bláta a u její postele seděla ta paní.

(niki abs)

PROČ SE VE ŠKOLE NETAHÁ ZA UŠI

Ukázka z prací z hodiny čtení v 5. třídě

Proč se ve škole netahá za uši?

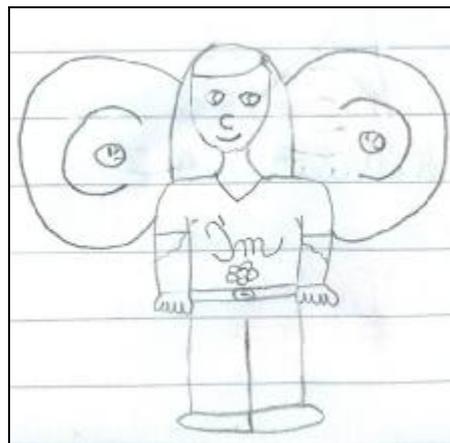
„Protože byla holka Cecílie, byla nepozorná, a proto ji učitelé tahali za uši. Cecílie pak měla uši velké jako třídní knihy. Uletěla do Afriky a spolužáci létali za ní. Proto se zrušilo tahání za uši.“

Sára Šilgeraiová

A jak si děti Cecílii představují?

Dominika Jiráčková

Linda Koshi

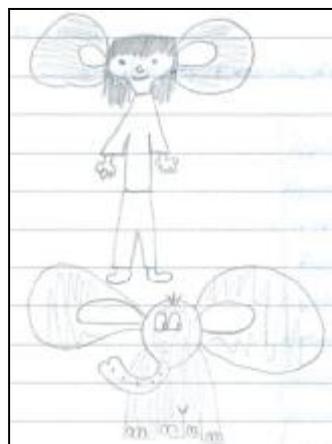
Sára Šilgeraiová

Marie Vidláková

Natálie Feitová

Martina Hudíková

OLGOJ CHORCHOJ

Tvor zvaný Olgoj Chorchoj (olgoj = tlusté střevo, chorchoj = červ) se podle výpovědí lidí, kteří ho viděli, vyskytuje v poušti Gobi, tj. v Mongolsku. Tento „červ“ je schopen nezjištěným způsobem zabít nejen člověka, ale dokonce i velblouda. Spekuluje se o silném jedu, či elektrickém výboji. Je ho prý možné spatřit jen v největších vedrech, tedy v červnu a v červenci, později se prý zarývá do země, kde spí.

Podle vyprávění ruského paleontologa a jeho skupiny se před útokem stočí do klubíčka, jeho šedožlutá barva se změní do modrofialova, na obou koncích pak jasně do modra. Dva členové výpravy za svou zvědavost zaplatili životem, podle výpovědi byli zabiti ze čtyřmetrové vzdálenosti.

Způsob, jakým „červ“ zabíjí, je dosud záhadou. Mnohé výpovědi svědčí o tom, že vystřikuje jed. Do dnešních dnů však není znám žádný druh tak prudkého jedu, jenž by při kontaktu s lidským tělem působil tak rychle. Stejně tak lze předem vyloučit elektrický výboj s ohledem na nevodivost země a vzduchu.

Světové prvenství ve výzkumu tohoto fenoménu drží český kryptozoolog ing. Ivan Mackerle, který do oblasti výskytu uskutečnil několik expedic.

Informace čerpány z: <http://cryptozoologie.xf.cz>.

Kdo by se chtěl dovědět ještě více, může si půjčit o tomto tématu knihu ve školní knihovně:
Horký P., Náplava M.: Honba za obřím červem a jiná dobrodružství

LOCHNESSKÁ PŘÍŠERA

Asi žádná země na světě se nemůže pochlubit tak populární a notoricky známou záhadou, jakou má Skotsko. Nebudeme vůbec přehánět, když povíme, že se tato legenda stala doslova národním koloritem a velkou měrou se zasloužila i o patřičný turistický zájem.

Jedna z prvních opravdových expedic, která se intenzivně snažila pohyb legendárního zvířete zmapovat, byla výprava soukromého badatele O'Connora. Byl jedním z prvních, který získal velmi cenné zkušenosti. Pochopil, že jedna věc jsou teoretické úvahy a hypotézy a druhou věcí jsou dny a noci strávené uprostřed rozlehlé vodní masy s pozorností a nervy vybičovanými do krajnosti. Jeho úsilí a nadšení byly nakonec korunovány úspěchem.

Do zvuku šplouchajících vln, narážejících na trup lodi, se vloudilo něco, co nezapadalo do rámce přirozené vodní symfonie. Jako by nějaká obrovská ruka plácla do vodní hladiny asi 200 metrů napravo od lodi. Poplach! Během několika okamžiků byla posádka na nohou. Všichni proklínali neprostupnou mlhu. Navigační zařízení již bylo několik dní v poruchovém stavu. Zase to tajemné plácnutí, daleko zřetelnější, a několik velkých vln narazilo na trup lodi. Ano, to musí být Ona. Ty vlny nemohly vzniknout samy od sebe. Pak to přišlo. Jakoby mávnutím kouzelného proutku se na pár okamžiků mlha rozestoupila, a tak mohli všichni vidět asi 80 metrů od lodi plavat nad hladinou dlouhý temný předmět, který nápadně připomínal hřbet nějakého velkého zvířete.

Ano, o tomto tajemství opředěném zvířeti bychom mohli hovořit hodiny a hodiny. Přes všechny události a indicie „pro a proti“ zůstává hlavní otázka stále nevyřešena. Existuje Lochnesská příšera, nebo ne? Budoucnost zcela jistě ukáže, kdo má pravdu.

(sedlo)

ZNÁŠ ČESKÝ FILMOVÝ HUMOR?

V mnoha českých filmech zazněly tak nádherné věty, že takřka zlidověly a používají se i v běžném životě. Rozhodli jsme se vás přezkoušet ze znalostí v této oblasti. Test je úplně jednoduchý – vezměte si tužku a papír a poznačte si správné odpovědi.

Ve kterých filmech zazněly následující hlášky:

1. „Já že jsem tajtrlík? Ty seš tajtrlík! Tady se hádáš s křeslem, čepice ti vstává na hlavě, svíčka mně zhasla, někdo mě tady lechtá a já jsem tajtrlík? Za první nevim, co to je, a za druhý mě to uráží.“
 - a) Bílá paní
 - b) Ať žijí duchové
 - c) Byl jednou jeden král
 - d) S čerty nejsou žerty

2. „Vy jste se zase kochal, pane doktore, že jo?“
 - a) Kulový blesk
 - b) Vesničko má středisková
 - c) Obecná škola
 - d) Což takhle dát si špenát

3. „Vid', Piňďo, že už taky nechceš králíka?“
 - a) Slunce, seno a jahody
 - b) S tebou mě baví svět
 - c) U pokladny stál
 - d) Chobotnice z II. patra

4. „Jen by mě zajímalo, kde udělali soudruzi z NDR chybu?“
 - a) Kolja
 - b) Skřítek
 - c) Pelíšky
 - d) Vratné láhve

5. „Posázaví jako stavení, Jouzo!“
 - a) Škola základ života
 - b) Marečku, podejte mi pero
 - c) Mach a Šebestová a kouzelné sluchátko
 - d) Ať žijí duchové

6. „Dobrý den, já jsem inženýr Králík.“
 - a) Vrchní, prchni
 - b) Zítřka to roztočíme, drahoušku
 - c) Pane, vy jste vdova
 - d) Čtyři vraždy stačí, drahoušku

7. „Povídám ti, pojď ty nahoru.“
 - a) Jak dostat tatínka do polepšovny
 - b) Jen ho nechte, ať se bojí
 - c) Tři oříšky pro Popelku
 - d) O zatoulané princezně

8. „Hlavně, synku, – n e p r a c u j!“
a) Hrátky s čertem
b) Lotrando a Zubejda
c) Mach a Šebestová a kouzelné sluchátko
d) Lucie, postrach ulice
9. „Anička, kozí nožička.“
a) Čert ví proč
b) S čerty nejsou žerty
c) Hrátky s čertem
d) Freonový duch
10. „Žák, který myslí, je pro studium efektivně ztracen. A pak znáte přece moji zásadu: chemii na jedničku umí pánbůh, na dvojku já, na trojku soudružka ředitelka ... možná, na čtyřku ti nejlepší z vás, a na pětku všichni ostatní.“
a) Cesta do hlubin študákovy duše
b) Obecná škola
c) Marečku, podejte mi pero
d) Jak svět přichází o básníky
11. „Tak kdepak je ten prďola, co tady čepuje to pivo?“
a) Jak utopit doktora Mráčka aneb ...
b) Zítra to roztočíme, Drahoušku
c) Jáchyme, hod' ho do stroje
d) Na samotě u lesa
12. „Když jsem byl malej, tak jsem ti věřil, že sis mě koupila v hračkářství, ale teď už jsem velké a moc dobře vím, jak se narodí dítě.“
a) Za trnkovým keřem
b) Jak vytrhnout velrybě stoličku
c) Lucie, postrach ulice
d) Čarodělky z předměstí
13. „No vidíš, že to zvládnem i bez maminky.“ „Ale maminka mi vždycky před koupáním sundá bačkůrky.“
a) Pod jezevčí skálou
b) Páni kluci
c) Prázdniny pod psa
d) S tebou mě baví svět
14. „Já jsem malej, ale šikovnej!“
a) Princezna ze mlejna
b) Z pekla štěstí
c) Nesmrtelná teta
d) Jak si zasloužit princeznu
15. „Tak nám zabili Ferdinanda.“
a) Dobrý voják Švejk
b) Tajemství ocelového města
c) Císařův pekař
d) Rozmarné léto

HLEDEJ 10 ROZDÍLŮ

Řešení na stravě 31.

(sok)
Zdroj: internet

VTIPY

Moucha filozofuje: „Každý jsme jiný. To pro mě je důležité hlavně jídlo.“

Mol dodává: „Ano, jistě, já si potrpím na šaty.“

Manželka policisty telefonuje na služebnu: „Zlato, mám pro tebe dvě zprávy. Jednu dobrou a jednu špatnou.“

„Pospíchám, řekni mi jen tu dobrou.“

„Airbag funguje.“

Soudce říká obžalovanému: „Vy jste panu Karpíškovi řekl, že je idiot. Vyslovte nad tím svoji lítost“

„Slavný soude! Velmi lituji, že pan Karpíšek je idiot!“

Stěžuje si chlápek kámošovi: „Mám to já smůlu. Potrefily mě dvě katastrofy po sobě.“

„Jo? Jaké?“

„Když jsme se vrátili z dovolené, našli jsme byt vykradený.“

„A druhá?“

„Když to žena viděla, řekla mi: » Když už je byt prázdný, vymalujeme tady! « “

„Chlapi, představte si, co se mi včera stalo: Vyjdu před hospodu a proti mně moje stará, poulí oči, smrdí a řve. Jdu blíž a on to »traktor«.“

„Tati, pes ti žere svetr!“

„Jen ho nech synku, alespoň má po dlouhé době něco teplého v žaludku.“

Víte, proč blondýnky ječí, když sedí u počítače?

Protože drží myš.

„Čau, Fero, co děláš?“

„Ale, nic.“

„A jak ti to jde?“

„Nic moc, velká konkurence.“

Otec kroučí hlavou nad vysvědčením.

Syn se hájí: „Co myslíš, tati? Zavinily to dědičné vlastnosti, nebo špatný vliv okolí?“

Přijde Pepíček do lékárny. „Prosím si něco na bolení.“

„A co tě bolí, Pepíčku?“

„Zatím nic, ale tatínek si prohlíží vysvědčení.“

„Jak můžeme rozdělit šest jablek mezi sedm trpaslíků?“ ptá se paní učitelka žáků.

Přihlásí se Pepíček: „Upečeme štrúdl!“

„Paní učitelko, jak jste poznala, že jsem opisoval od Jirky?“ diví se Venda.

„Jiří u třetího úkolu napsal »Nevím.« a ty jsi napsal: »Já taky nevím.«“

Matka k synovi: „Tondo, volali ze školy. Tvoje učitelka si na tebe zase stěžovala!“

„To je blbost. Už pět dní jsem tam vůbec nebyl.“

Ptá se otec otce: „Tak, jak se daří vašemu klukovi?“

„No, ujde to, ale raději stále chodím na třídní schůzky pod falešným jménem.“

(sedlo, tom)

MOJI RODIČE

(Slohová práce žáka ZŠ)

Rodiče se dělí na dvě části: matku a otce.

Matka se ještě rozděluje na ženu v domácnosti a v zaměstnání. Doma se potom ještě skládá z manželky, matky, kuchařky, uklízečky, pradleny, zásobovačky, účetní, vychovatelky... ostatní si nepamatuji, ale máma toho umí vyjmenovat víc, jako např. služka, otrok a jiné.

Matka se vyznačuje tím, že se zázračně nachází na více místech najednou, umí v jedné chvíli myslet na sto věcí, přičemž deset věcí dělá současně.

Vidím na vlastní oči, jak po návratu z práce dá vařit

vodu na sporák, zatímco zadělá na buchty. Přitom jí běží pračka, do které chodí vyměňovat prádlo, mně vymýšlí věty oznamovací, tázací a rozkazovací a naši Olinku zkouší z velké násobilky. Ve volném čase stačí i vyžehlit. Že potom přebalí malého Karlíka a udělá mu Sunar s krupicí, si ani nevšimnu.

Dvě oči mi na to nestačí.

Když potom zasedneme k večeři, všechno je připravené na stole, já mám na teplákách zašité nové díry, Olina má umyté vlasy a prádlo visí na balkoně.

Potají si mámu prohlížím. Máma má opravdu jen dvě ruce a přece, když přijde domů z práce, má v jedné velkou a malou kabelku, v druhé dvě síťovky s nákupem a v třetí... ne, vždyť jsem už povídal, že má

jen dvě ruce, ale nese i Karlíka ve fusaku.

Otec se neskládá ani nerozděluje.

Nachází se v zaměstnání a doma, ale doma ho najdete málokdy.

Kromě snídání a večeření, když sedí u stolu, vyskytuje se obyčejně v křesle nebo na gauči a bývá zakrytý novinami. Zanechává po sobě vždy totožné stopy: rozevřené a převrácené noviny a cigaretový popel, někdy i v popelníku.

Na rozdíl od mámy, i když má taky dvě ruce, přichází domu s rukama prázdnýma. Jestli umí

násobilku nevím, ale psát asi neumí, protože mi ještě žákovskou knížku nikdy nepodepsal. A ani není prozkoumané, proč patří do skupiny rodičů, když na rodičovské sdružení vůbec nechodí. Jak umýt auto ještě nezkoušel.

Pan učitel povídal, abychom se při psaní tohoto úkolu zamysleli nad prací svých rodičů. Ve škole přidělují žáka, který řádně nepracuje a neučí se, dobrému a snaživému žákovi, aby se od něj něco naučil. Tak si myslím, že při svatbě přidělují muže ženám, aby je ženy něčemu dobrému naučily a měly na ně dobrý vliv.

Mojí mámě se to zatím bohužel nepodařilo.

(sok)

Zdroj: internet

REDAKCE A ŘEŠENÍ

Slovo na úvod – Mgr. Vlasta Sokolová

Akce twinning aneb návštěva dětí z Itálie a Francie – Kristýna Bártová, 9.A, Jarmila Fučíková, 9.A, Radim Plička, 9.A, Tereza Novotná, 9.B, Radek Sedláček, 9.B, Katka Klíčová, 7.tř., Veronika Doležalová, 8.B, Dana Zálešáková, 8.B, Mgr. Vlasta Sokolová

Malá milá povinnost - Tereza Novotná, 9.B

Začátek roku očima devátáků – žákyně 9.A a 9.B, sestavila Mgr.Blanka Dalecká

Graffiti – Tomáš Raždík, 7.tř.

Žáci a slušné chování - Kristýna Bártová, 9.A

Nenosíme něco zbytečně? - Veronika Doležalová, 8.B, Dana Zálešáková, 8.B, Mgr.Vlasta Sokolová

Rozhovory s prvňáčky - Lucie Kouřilová, 9.B, Tereza Novotná, 9.B, Magda Fukanová, 9.A, Erika Ferencová, 9.A

Ptali jsme se učitelů – Veronika Doležalová, 8.B, Dana Zálešáková, 8.B

Rozhovor s paní učitelkou Benešovou - Veronika Doležalová, 8.B, Dana Zálešáková, 8.B

Dřevárny – Marek Perna, 7.tř., Petr Švestka, 7.tř., Jakub Smutný

Moje školní ráno - Lucie Kouřilová, 9.B

Motýlí let – Nikola Katzerová, bývalá žákyně a redaktorka

Dračí kaligramy – žáci 5.třídy

Proč se ve škole netahá za uši – žáci 5.třídy

Olgoj chorchoj - Radek Sedláček, 9.B

Lochnesská příšera - Radek Sedláček, 9.B

Znáš český filmový humor? – Mgr.Vlasta Sokolová

Hledej 10 rozdílů - Mgr.Vlasta Sokolová

Vtipy - Radek Sedláček, 9.B, Tomáš Raždík, 7.tř.

Moji rodiče - Mgr.Vlasta Sokolová

Řešení kvízu „Znáte český filmový humor?“

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
C	B	A	C	D	A	C	B	A	D	C	B	D	A	A

Hodnocení:

0 - 5 bodů

Patříte k morousům, kteří nemají rádi laskavý humor českých komedií. Patrně se vyžíváte v hororových scénách nebo jiném filmovém braku. Podívejte se na skvělé české komedie, určitě se Vám zlepší nálada a svět se Vám hned bude zdát krásnější.

6 – 10 bodů

Doma máte své oblíbené české hrdiny na videokazetách nebo DVD a vždy když je Vám smutno a potřebujete lidské pohlázení, mačkáte na předrávači „play“ a znovu a znovu si vychutnáváte jemný český humor.

11 – 15 bodů

Možná již teď používáš citáty z českých filmů k obveselení nejen svých spolužáků, ale někdy i učitelů. Objeví-li se v kinech nebo v televizi nová česká filmová komedie nebo pohádka, nenecháš si ji ujít a druhý den ve škole bavíš své okolí novými hláškami.

Řešení „Hledej 10 rozdílů“

Na spodním obrázku chybí: křídlo supy, vědro ve studni, řemeny padáku, větev stromu, parůžek na hlavě žirafy, konec hadího ocasu, dudlík v tlamě sluněte, kaktus, krokodýlův zub, zadní kopytko žirafy.